

[Inger Stilling Pedersen]

Til det sidste vil jeg sige, at det kunne jo også være, at de to, der blev valgt, var enige og var tilhængere af det.

Jeg må generelt sige, at selvfølgelig kan det debatteres, om det er frihed eller ikkefrihed. Når jeg taler om, at det ikke er frihed, så mener jeg, at man bliver påtvunget en afgørelse. Det kan man få et indtryk af ved at tale med kvinder, der har fået foretaget abort; de har følt sig mere eller mindre tvunget til det. Det er jo ikke noget, der er behageligt. De, der har fået foretaget en abort, ønsker ikke at opleve det igen.

Jeg er enig med Socialdemokratiets ordfører i, at prævention er nødvendig, hvis man vil undgå at få børn. Men bliver man gravid, må man altså acceptere det barn, det er min klare overbevisning. Når en befrugtning har fundet sted og cellerne begynder at dele sig og man ikke griber ind, ja, så bliver det til et menneske, medmindre der sker en spontan abort, så naturen selv udstøder det.

Men det er klart, at det er nødvendigt, at vi gør alt, hvad vi kan, for at de børn, der bliver født, får et godt liv. Det er jeg enig med de andre ordførere i. Det er ikke et spørgsmål om at skaffe institutioner nok, men om at skaffe så gode levevilkår som muligt for disse børn, også således at de kan være i deres hjem, og det kan vi også have forskellige opfattelser af.

Jeg håber i hvert fald, at debatten har medvirket til, at vi måske kommer til at se lidt anderledes, lidt mere alvorligt på de ting, der foregår. Og jeg tror, der foregår mange ting rundt om på sygehusene, som vi ikke aner noget om og ikke får kendskab til.

Når fru Birthe Rønn Hornbech snakker om, at vi er uenige med Venstre, og at Venstre er uenig med os om dette, så er jeg nu ikke sikker på det. Jeg kender adskillige Venstrefolk, som jeg i hvert fald ikke er uenig med, og de er ikke uenige med mig i det. Vi ønsker jo ikke, at man skal tvinges ind i noget, men at man skal have den mulighed. I dag bliver kvinderne forholdt den, de får ikke den rådgivning om de muligheder, der er, fordi man tror, at den pågældende kvinde i forvejen er indstillet på abort, og at det er overflødigt at sige til hende: Der er ellers nogle hjælpeforanstaltninger, du også kan få gavn af. Det er deri, problemet ligger. Og det er ikke mig, der udtaler det, det er kvinder, der har stået i situationen, der siger det, og det må da have en vis vægt.

Så jeg tror såmænd ikke, vi er så uenige, når det kommer til stykket, for jeg ønsker heller ikke nogen tvang, og heller ikke at kvinden skal tvinges ind i noget, men jeg synes i hvert fald, man skal have muligheden for at få den rådgivning, man har krav på.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Jeg er da sikker på, at vi alle tager dette spørgsmål meget alvorligt.

Fru Inger Stilling Pedersen var inde på, at der ville være mere frihed, hvis man ikke skulle ud i den situation, at man kunne stå og vælge, men at man *skulle* videreføre svangerskabet. Det ville give frihed. Så vil jeg godt høre, om Kristeligt Folkeparti er indstillet på at føre den linje helt igennem i samfundet, så vi skal have fuldstændig afklarede grænser for alt i samfundet. Det må jo så give den optimale frihed. Jeg vil godt høre, om det er den vej, vi skal drage analogien.

Og så har fru Inger Stilling Pedersen ikke svaret på, hvorvidt det er amtsrådet, der er de bedste til at udpege. Jeg har selv i en periode siddet i et menighedsråd i Avedøre. Jeg har siddet en periode i byrådet i Hvidovre Kommune. Jeg har siddet en periode i amtsrådet i Københavns Amt, og nu sidder jeg i Folketinget, og jeg mener egentlig ikke, at jeg i de timer, jeg tilbragte i amtsrådet, var bedre til at træffe sådan en beslutning, end jeg har været i de andre instanser, hvor jeg har været repræsentant og i nogle af dem stadig er det.

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Provokeret abort er i kraft af væsen og karakter generelt dybt beklageligt. Det er derfor ikke muligt at angive et bestemt aborttal som værende passende. Vi kan alene fastslå, at vores aborttal her i landet er beklageligt højt. Vi kan dog notere os, at de seneste tal viser en svagt faldende tendens dels i absolutte tal og dels set i forhold til det større antal kvinder i den fødedygtige alder.

Hovedbestræbelsen må, som også flere ordførere har været inde på, være at samle sig om forebyggelse af den uønskede graviditet. At påvirke menneskers helt personlige og intime liv er ingen nem opgave for et samfund at påtage sig. Midlet er oplysning og rådgivning. Men form og indhold er her utrolig afgørende for,